



Per què busqueu entre els morts aquell qui és viu?

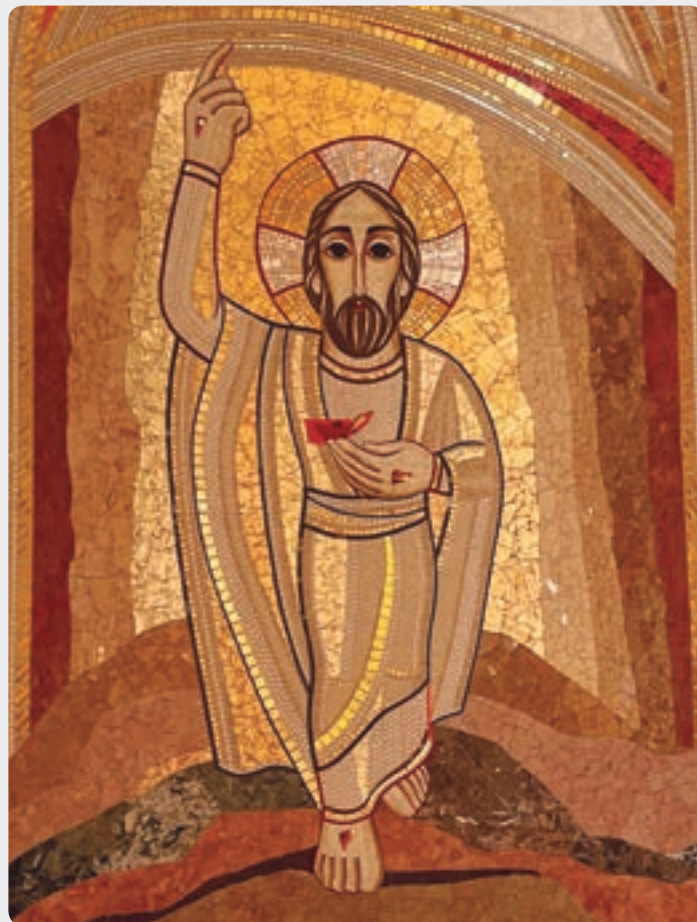
Romà Casanova, bisbe de Vic



«La fe cristiana, o és trobada amb Jesús ressuscitat, o no és» (Francesc, *Desiderio desideravi*, 10). En una societat en què va desapareixent la cultura cristiana a ritme trepidant, ja no podem pensar en un cristianisme de masses, sinó en una Església comunitat de creients que han viscut l'experiència del trobament amb Jesús. Ja no n'hi ha prou amb una fe heretada o unes simples pràctiques socials religioses; així no es pot bastir el creient en Jesús. El trobament personal amb ell és essencial. Benet XVI ho deia d'aquesta manera: «No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona, que dona un nou horitzó a la vida i, amb això, la direcció decisiva» (*Deus caritas est*, 1).

Massa sovint les comunitats cristianes ens hem enganyant pensant que ja n'hi hauria prou amb opcions socials i caritatives o amb unes pràctiques lligades als sacraments, sense tenir cura de l'anunci del querigma: Jesús mort i ressuscitat, viu entre nosaltres. Hem caigut massa sovint en el parany de l'activisme o funcionalisme, així com a tenir cura de les formes externes, sense tenir prou en compte el cor de les persones i les seves opcions profundes. Una comunitat que no anunciés Crist ressuscitat, vivent entre nosaltres, seria un frau per als qui s'hi acosten. Aquells dos àngels que estaven prop del sepulcre buit de Jesús el dia de Pasqua van dir a les dones, espantades: *Per què busqueu entre els morts aquell qui és viu?* (Lc 24,4). No anunciar clarament i explícitament Jesús ressuscitat, vivent entre nosaltres, és convidar les persones que el cerquen a buscar-lo entre els morts, i ell no hi és, entre els morts, perquè és viu.

Jesús ressuscitat ve contínuament a trobar-se amb nosaltres. Ell és viu i truca a la porta del nostre cor, perquè



vol trobar-se amb tothom, per dur-los la bona nova de la vida nova: «La joia de l'Evangeli omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix la joia» (EG, 1). A l'absis de l'església renovada del nostre Seminari hi ha un mosaic de Crist ressuscitat que ve vers nosaltres, revestit de glòria, assenyalant amb la mà esquerra la ferida del costat i amb l'altra el Pare. El seu costat obert és el senyal del seu amor misericordiós que vol vessar en els nostres cors.

